

Ker je bivši poslanec Polonini nehal biti namestnikom deželnega odbornika za skupino kmečkih občin, izvoliti je trebalo drugega namestnika. Predsednik je prečital imena poslancev, izvoljenih v kmečkih občinah, kateri imajo izvoliti namestnika.

Predne se je pričela vršiti volitev, je spregovoril posl. Spinčić: Visoki zbor! Usojam si o tej priliki izreči le nekoliko besed.... (vrišč na galerijah). Nas 8 poslancev od manjšine za kmečke občine ima pravico do jednega deželnega odbornika.... (na galerijah silen vrišč — predsednik je zvonil).... ko ste trojico naših poslancev izključili iz zbornice brez vsakega razloga, bili smo prisiljeni, da smo ostavili zbornico in tako nismo mogli sodelovati na volitvi odbornikov in njih namestnikov.

Tako je prišlo, da je bil izvoljen za odbornika iz skupine kmečkih občin spoštovani gospod dr. Chersich in sicer od ostale četvorice zastopnikov kmečkih občin. Mi ne bi danes glasovali za namestnika — da si imamo pravico tudi do pravega deželnega odbornika, ali storiti hočemo to jedino v predpostavki, da bode spoštovani gospod dr. Chersich imel toliko čuta pravičnosti, da se odpove deželnemu odborništvu in da stopi na mesto namestnika, katerega izvolimo sedaj.

Volitev se je vršila po listkih. Posl. dr. M. Trinajstić je dobil 7 glasov, poslanec Bartoli 3 glasove, posl. Kozulić eden glas (Trinajstićev). Tako je predsednik proglasil dr. M. Trinajstića namestnikom deželnega odbornika. (Na galeriji so kričali: *negarło, in acqua con lui!*)

Tajnik Vereton je prečital samo v italijanskem prevodu nastopne interelacije posl. dr. M. Trinajstića in tovarišev:

Opaža se, da na mnogih c. k. sodiščih se še vedno ne izvršujejo uknjižbe izbrisanja terjatev, vpisanih v zemljišnici na ukaz zemljiško-odveznega zaklada, a istotako da nekateri c. k. davčni uradi opuščajo prošnje za izbrisanje državnih terjatev radi davkov, vpisanih tudi v večem številu v jednem in istem uložku, da si so iste izplačane že davno.

Ker taka upisana bremena ovirajo promet z neprimičninami v kredit na malih posestvih, dovoljujejo si podpisani vprašati visoko c. k. vlado: Ali je visoka c. k. vlada pri volji:

1. dati pospešit vršenje izbrisov zemljiško-odveznega zaklada v zemljišnicah?
2. zaukazati c. k. davčnim uradom, da bodo točno in redno zapraskali za uknjižbo izbrisanja državnih terjatev radi davkov, vpisanih v zemljišnici, čim so isti poplačani?

Pulj, dne 26. februarja 1898.

Dr. D. Trinajstić, dr. Stanger, Jenko, Mandić, Spinčić, dr. M. Trinajstić, dr. Laginja, Kompare, Kozulić.
(Pride še.)

Šolsko vpašanje v Istri.

Govoril deželni poslanec Jesip Kompare v XVII. seji dež. zbora istrskega dne 26. februarja 1898.

Visoki zbor!

Šolsko vprašanje v Istri postaja od dne do dne akutnejše, ker je to kardinalna točka občnega nadaljnjega razvoja te pokrajine. Vsaki naređ napreduje le na podlagi dobro razvitega in dobro urejenega šolstva; kakor šolstvo napreduje, ali nazaduje, tako napreduje ali pada vse javno življenje in blagostanje naroda. Javni faktorji so priznavali to vselej, ter se trudili po močeh za razvoj šole. Od kar se je v nas v Avstriji pred kakimi 150 leti z najvišjega mesta izreklo: „die Schule ist ein Politicum“, uganjajo se z šolo v nekaterih pokrajinah, osobito v največji dobi narodne borbe — prav grozne nezakonitosti — da ne rečem hujšega. Dokaz temu — in sicer jako žalosten — je naša pokrajina. Do prvih decenijev tega stoletja se sploh ne more govoriti o javnem šolstvu v Istri, ker se ni najmanj skrbelo za to ne za beneške Istro od strani republike Venecije, — ne za cesarsko Istro od Dunajskih vlad. Kjer so se po vladinemu nalogu začele ustanovljati prve javne ljudske šole, stavila sta se ves blagor in pravi napredek v priučenje blažene nemščine. Pač smešno je morale biti, ko se po šolah, kar jih je

bilo od Pazina do Reke in Trsta, otroci v šoli pilili nemški „hinder-hander“.

Smešni so bili pač oni časi, ko so se po teh šolah otrokom pripenjaval papirnati ošlčki na hrbet za kazem, ako so med seboj v šoli spregovorili demačo besedo. Smešno je tudi bilo, ako je prišel v šolo nadzornik, večkrat čisti Italijan, ki ni razumel ni učitelja ne učencev, ter je trebale peklicati v šolo kacega veterana-korporala, da je posredoval kakor tolmač.

Še bolj egoistično je postopala v naši pokrajini „slavna“ Serenissima, ki je vsprejela predlog razsulega Paola Sarpi, naj se v tej pokrajini ne ustanovljajo nikake šole — tudi italijanske ne — ker ako bi ta pokrajina napredovala, bi gotovo odpala. Tako je rekel on! Ti časi so prešli in in hvala Bogu, da so prešli.

V novejši dobi še le so prodrli bolji — recimo za sedaj — dobri nazori, da treba staviti razvoj ljudskega šolstva na materinščino. In res, kjer so se uveli ti nazori, čisti brez primesi političnih strastij, šolstvo baš dobro uspeva — dokaz temu Goriška (po večini) in Kranjska. A v nas je to vprašanje toliko pomešano s političko strastjo, da se o njem ne more mirno, stvarno in pravično razpravljati. — To pa povdarjam precej tu, da na tem mi zastopniki slovanskega naroda nimamo niti najmanjše krivde, ker nimamo ni v deželnem odboru, ni v c. k. dež. šolskem svetu — za ogromno večino naroda, katerega zastopamo — nijednega zastopnika. Mi poslanci v manjšini tukaj moramo izjaviti slovesno, da v Istri šolstvo baš ni v ugodnem položaju za nobeno obeh narodnostij, a da je slovansko mnogo pod normalnimi obošajji. To bodem skušal dokazati iz istega vašega letnega šolskega poročila in iz predloženih resolucij. Za vaše šolske razmere brigajte se vi, slavna gospoda od večine, saj ste dosta mogočni!

I. Precej na prvi strani vašega poročila prva vrstica glasi: „Scuole cittadine pubbliche non esistono in Istria“.

Ni-li to žalostna izjava za pokrajino, katere po vašem šteje do 20 mest, od katerih vsaj osem vendar zaslužujejo to ime. In tudi teh 8 mest nima nijedno nikake mestne šole! Trideset let, slavna gospoda, niste od c. k. vlade, pri kateri imate velik — skoro ves — upliv, izposlovali nijedne, dandanes za socialni razvoj vašega nišega meščanstva prepotrebne mestne šole. Ako so vaši nižji slojevi meščanstva zapostavljeni povsod tujcem v trgovinskem in obrtnem prometu, nimajo vzroka, da bi kaj očitali nam, pač pa drugim. Kdor ne veruje tega, se lahko prepriča o tem v vseh velikih podjetjih ob moju od tukajšnjega c. k. arsenala pak gori da Trsta.

II. V I. tabelarnem pregledu poročila stoji upisano, da je v Istri 190 ljudskih šol, od katerih bi bilo 65 italijanskih, 110 čiste slovanskih, 15 mešanih. Ne vem pa, kak pomen ima to, da ni v pregledu število razredov, ker sicer je videti, da so Slovani na boljsem. Ako pa preštejemo razrede raznih šol, tedaj razvidimo, da je ital. razredov 178, slovensko-hrvatskih pa le 137. Torej je ital. razredov 41 več; toliko tudi več ponka, in boljega ponka.

V II. tabelarnem pregledu so navedeni razni okraji se ševilom šol in po koliko razredov, a tudi tu ni ločitve po učnem jeziku. V razlago naj služi zgoraj navedeno. (Zvršetak pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 14. marca 1898.

K položaju. Ravno lepo si je bila priredila vse. Nje razmerje do barona Gautscha je postalo najintimnejše. O odredbah vlade je bila obveščena v isti hip kakor uradna „Wiener Zeitung“, postala je „prijateljica“ ministerskega predsednika in bila je že blizu, da razvije zastavo odkrite officialnosti. Lepo, jako lepo so se jele sukati stvari in — jasli so prihajale bliže in bliže... kar je potegnila neprijetna sapa in je popihnila ministerstvo Gautschevo s pozorišča in „prijateljica“ je ostala sama in vleče pleh, kakor glasi prislovica o onih devicah, katerim tudi zadnji predpust ni donesel zaželjenega — moša. Da „N. Fr. Presse“ vleče pleh. In sedaj ne ve, kake bi in kaj bi. Danes je je sama opozicija in žuga z obami pestmi gosp. grofa Thunna, a jutri se spominja zopet, kako lepo

je tam blizu — jasli in toži se jej notri pri sroci. Tedaj ima preprijetos visije; domišlja si, da je vladno glasilo in piše — vladne programe.

Nekaj takega se je zgodilo minole sobote. Napisala je kar cel program, o katerem je želela, da bi verjel svet, da je to program grofa Thunna in da je „N. Fr. Pr.“ njega glasilo. Vsebine tega programa ne maramo navajati, ker satrijajo od vseh strani in izredno gostobesednostjo, da grof Thunničesar ne ve o tem „svojem“ programu in neki parlamentarec je omenil celo, da je škoda, da ne štejemo danes 1. aprila... Ne ne, vse je bila le vizija. Ko se skadi ta, pa dvigne „N. Fr. Pr.“ zopet svoje kopje!

Javna diskusija se suče sedaj v prvi vrsti o tem, na kako stališče se postavi liberalno veleposestvo nasproti grofu Thunu, ko je jeden iz vrst te skupine vstopil v ministerstvo. V Pragi se se minole sobote zbrali zaupniki te skupine. Na to posvetovanje je prišel tudi minister dr. Bärenreither. Te dni pa se snidejo na Dunaju zastopniki liberalnih veleposestnikov vse monarhije. vprašanju novega predsedništva se pojavljajo zopet težave glede onega podpredsednika, katerega naj bi izbrala opozicija. Grof Stürgk in grof Altemsta odklonila ponujene jima kandidature, o poslanca Mantherju pa da noče čuti vlada, ker je žid. Boji se namreč, da bi bil isti izpostavljen strastnim napadom od strani antisemitov.

50 letnica revolucije 48. leta. Včeraj je minolo 50 let, odkar je na Dunaju leta 1848. baknila revolucija. Po vseh večih mestih Avstrije se proslavljali spomin na te dogodke. Sosebno pa na Dunaju, kjer je ljudstvo trumoma romalo na pokopališče na grobove onih, ki so padli v marcu leta 1848. Na grobovih je bilo izstavljen več govorov. Mir se ni kalil nikjer.

Tržaški socialni demokratje so priredili dva shoda, jednega v lastnih prestopih v ulci S. Maurizio, drugega v gostilni „Al Giardinetto“. Kaker smo čuli, je bilo včeraj konsignirano vojništvo v tržaških vojašnicah; no, mir se ni kalil nikakor.

Načelnik vlade v Bosni in Hercegovini, general konjice baron Appel, pojde, kakor se govori, skoro v pokoj. Na njegovo mesto je baje določen general konjstva baron Albori.

Rusija zahteva vojno odškodnino od Turčije. Kakor smo že poročali o svojem času, je zahteval ruski poslanik Sinovjev v Carigradu od turške vlade, da bi poslednja odstopila Rusiji svoje terjatev na vojni odškodnini proti Grški, in sicer v znesku od 750.000 lir šterlin. S tem zneskom bi plačala Turčija Rusiji polovico dolga. Turška vlada je odgovorila na to, da jej ne dopušča tega sedanje njene finančne razmere. Seveda se Rusija ni najmanj zadovoljila tem odgovorom ter zahteva sedaj od Turčije plačilo ne več same polovice odškodnine, ampak vse odškodnino. Te dni se ima izjaviti turška vlada o tej zahtevi. Rusija jej je tudi zapetila, da stori takoj vse potrebne korake v iztirjanje svoje tirjatve.

Različne vesti.

Za one, ki hočeje — hoj! Ko je pred par leti zavrešeno med slovenskim prebivalstvom te škofije tržaško koperske, ko je zahrnel vihar nevolje, ker se je slovenski jezik iztisnil iz stolne cerkve te po večini slovanske škofije; ko smo občutili kakor udarec v obraz zlasti zato, ker se je zgodilo tako na željo in zahtevo ljudi, o katerih bi sodili preblago in krivo, ako bi rekli, da stoje le indiferentno nasproti veri in katoliški cerkvi, ker je resnica ta, da tema svetima institucijama stoje s o v r a ž n o nasproti; ko se je torej tedaj užalil verni slovenski živelj nevernim življem na ljubo, tolažilo se nas je, da se je zgodilo to le pro bono pacis, le radi ljubega mira, ter da je te zadnji korak po potu koncesij italijanskim srditežem.

Mi smo tedaj skeptično zmajevali z glavo. Danes govore dogodki, da smo imeli prav; oni, ki so morda res menili tedaj, da je definitivne nasilnem volk laške srditosti, vidije sedaj, kako grozno se se varali, vidijo, kake jim leže pod nogami vse njih lepe nate. Tedanja žrtvi ni prinesla miru, ampak uredničil se je zopet rek, da jeden zgrešen čin neizprosno poraja drugih zgrešenih činov, kajti krogle, ki se je spustila niz-dolu, se mora valiti dalje še po fizičnem zakonu.

Ali tudi političko in duševno življenje ima

stojajo žirko se svojimi zakoni. Ko je bil storjen prvi zgrešeni korak, stopila je naša cerkvena oblast na višjo raven in potje vodi dalje in dalje... dokler ne bode nasičen volk. Ko bode nasičen, potem bode še le mir. Ali kako korist bode to za pastirja, ako je volk postal miren, ko je požrl vse — oves 11 (ilijada) "vito mirona"...

Za dogodki v cerkvi sv. Justa so sledili napadi radi slovenskih propovedi pri sv. Antonu starem, pri sv. Antonu novem, pri sv. Jakobu; sledila je borba in — kapitulacija cerkvene oblasti radi sv. misijona pri sv. Antonu novem, sledili so skandalozni dogodki v Rojani, in sedaj imamo na dnevnem redu zopet kapitulacijo cerkvene oblasti!! Kamen se neizprosno vali po brdu niz dolu.

Toda k stvari.

Kakor znano, je zatulil laški volk v „Piccolo“ — in njegovo tuljenje je odmevalo tudi v zadnji seji mestnega sveta — ko je izvedel, da je vladika tržaški odredil par postnih eksorcizij za ogromno večino župljanov pri sv. Jakobu, za župljane slovenske narodnosti.

Tu moramo povedati veleč. župniku Hrovatinu kar naravnost, da je srd slovenskega prebivalstva obrnen v prvi vrsti proti njemu, ker je vse nverjeno popolnoma, da je „Piccolo“ prišel do informacij, (zlasti pa do znanja, da se je on, gospod župnik, upri naredbi škofovi) po nepreviđenosti ali pa po volji gospoda župnika. Tudi nam sili želč v pero, ali premagovati se hočemo, zbravši vse moralne sile samozatajevanja ter pošiljamo gosp. župniku le to jedno samo sporočilo: *pomilujemo!!*

Stvari so se razvijale hitro, mrzlično naglico.

V soboto že je vedel „Piccolo“, da je 80 svedenikov predložilo vladiki spomenico, v kateri protestujejo v interesu vere in miru — tako je stalo v „Piccolo“ — zoper poslovenjevanje tržaških cerkv.

Teh „80“ duhovnikov je sicer prazna bajka „Piccolova“, ali da se je predložila spomenica od znanih fanatičnih „Amicovcev“, to utegne biti resnično. In to, da je „Piccolo“ takoj izvedel o tej spomenici, je zopet dokaz o tesni zvezi laških duhovnikov z laškimi — židi, liberalci in framasoni! Ni čuda torej, da je „Piccolo“ v imenu katolikov te škofije zapel slavošpev tem duhovnikom! „Piccolo“ govori v imenu katolikov in to po volji in v veselje izvestnim duhovnikom, ki imajo — kar smo izvedeli iz povsem verodostojnega vira — svoj poseben uhd v uredništvo „Piccola“! Nizdolu, nizdolu gre naša pot — in rapidne.

In prišla je noč in prišel je zopet dan, minulo je komaj 24 ur in židovsko glasilo katoliške duhovščine je moglo naznaniti svojim vernim zakriviljenega in nezakriviljenega nosu, v tonu triumfatorja — naznaniti najnovejšo kapitulacijo cerkvene oblasti pred „Piccolovo“ vevlastjo. V nedeljo zjutraj že smo izvedeli, da je škof umaknil svoje odredbe in da je župnik Hrovatin že dobil obvestilo, da slovenskih eksorcizij ne bode! Mari bode sedaj mir? Na ordinarijatu naj se ne nadejajo tega!

Zaključuje svojo notice je „Piccolo“ nastavljal škofu na vrat nož — „narodne vesti“ tržaške! To treba umeti: ako ti škof ne bodeš eksekuter naše volje, ako se predrzneš kedaj, da bi hotel storiti kaj, kar ne bi se strinjalo z voljo italijansko-židovske stranke, ako ti kedaj pride na misel, da si jedino ti edločelni činitelj v avtonomni cerkvi katoliški: tedaj se prične gonja znovi!! Škof tržaški bi moral žrtvovati svoje najzvestejše vernike, bi moral zanemariti dušne potrebe pobožnega ljudstva slovenskega, ako hoče imeti — mir! Ali bo to mir?

Ne, ne bode mir! Pač je lahko odpravljati pisane odredbe le z jedno samo potezo, ali nikdar ne bode možno odpraviti slovenskega življa iz te pokrajine, nikdo ne more izbrisati prava našega do obstanka na tej zemlji, prava našega do molitve svojemu Bogu v svojem jeziku... Take pravice si ne daje jemati nobeno ljudstvo, ker so mu taka prava zapisana v arca! In ako bi si dalo izbrisati, je pokazalo le, da ni hotelo živeti in da ni bilo vredno življenja! Mi pa hočemo živeti, ker vemo, da smo vredni življenja! In zahtevali bomo svoja prava v uradu, v šoli in posebej v — cerkvi. Ono energijo, ki jo daje človeku in narodom zavest o svojem pravu, zahtevati hočemo in zahtevati ta svoja prava. A, ker vemo, da so arca

naših nasprotnikov trda kakor kamen, ker vemo, da so neobčutna za vsako pravico, ker vemo, da nam ne privedejo siviljenja, in ker vemo slednjič, da jih je najnovejša kapitulacija cerkvene oblasti le utrdila v objestnosti in srditosti, potem ne more biti drugače, nego boj med nami in našimi nasprotniki.

In vse to naj bi se dogajalo pro bono pacis!! Kako britka ironija! Ne, častita gospoda: danes so se razmere le posjtrile! Mi nismo krivi na tem! Kdo nam more šteti v greh, ako se upiramo onim, ki bi hoteli postaviti steno narodne mrznje med nas in — našega Boga, ki bi hoteli tudi v cerkvi katoliški — v hramu vere ljubezni in pobratimstva — razobesiti Gesslerjev klobuk italijanskega fanatizma?!

Mi nismo krivi, ako se nočemo klanjati temu klobuku.

Slednjič bi vprašali prevzvišenega vladiko: ali je tega treba bilo? Precedenčni slučaj iz njegovega lastnega pastirovanja mu pravi, da ni trebalo — da bi bilo nasprotno tistočkrat bolje. Ali se ne spominja, kakov vihar je bil v istem „Piccolo“ in med istimi nestrpneži, ko se je cerkev v Trstu pripravljala na veliko procesijo Materebožje! A takrat je ostal prevzvišeni neizprosni! Tisoče in tisoče ljudi je prihrumelo na to procesijo, bila je to cerkvena slavnost, kakorine ni videl Trst še dolgo, dolgo. In posledica? Nasprotniki naše vere so se zvižali v svoji obnemoglosti in ugled vladike je narasel hipoma do nenadejane višine med slovenskimi in laškimi verniki.

V znamenju trdnosti in boja so bili takrat pogaženi nasprotniki miru; a sedaj se pada zopet v staro zmoto: v znamenju neumestne mehkobe in namišljenega miru se osokoljujejo oni, ki hočejo — boji!

Imenovanje. Pravosodni minister je imenoval sodnega pristava Antona Lančeve v Tolminu sodnim tajnikom na okrožnem sodišču v Gorici.

Razpis. Razpisuje se mesto poštnega odpravnika na novo ustanovljenem c. kr. poštnem uradu v Kozani proti pogodbi in kavciji 200 gld., letna plača 150 gld., uradni pavšal 40 gld. in letni pavšal 150 gld. za vzdržavo enokratne pešne zveze na dan s poštnim uradom v Kojakem.

Prošnje v teku štirih tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

Za Svetoivansko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda pri Sv. Ivanu nabral mali Šnid Ciril v narodnem domu pri sv. Ivanu 1 gld. 1 nvč.

Za redbine vsled dogodkov o volitvah zaprtih Svetoivanečanev nabrala družba pri Kati na Travniku 2 gld. 52 nvč. V društvu na Ferdeniči nabrali rodoljubi 2 gld.

Nevo navedilo za finančne prokurature. V nekoliko dneh se izda privoljenjem Nj. Veličanstva nove definitivno navodilo za finančne prokurature v obliki naredbe skupnega ministerstva, vsled katerega padejo finančne prokurature direktno pod fin. ministersstvo in ne bodo več podrejene predsedstvom deželnih finančnih direkcij.

Za poretnike na tržaškem deželnem sodišču za prihodnje zasedanje, ki prične dne 21. t. m., so bili izžrebani ti-le pospodje: Sandrinelli Viskard, Di Demetrio Konstantin, Pacor Karol, Scabar Srečko, Nicolausig Alojzij, Benvenuti Viljem, Däubler Karol, Rossegger Julij, pl. Reya Edvard, Staffler Josip, Schröder Aleksander, Ursich Josip, Bratti Ivan, pl. Palese Anton, Piano Izidor, Rovelli Ivan, Carabelli Viktor, Pulitzer Geza, Abram Anton, Covacevich Jurij, Dusatti Viktor, Thaller Alfons, vitez pl. Jurishevich Edvard, Strehler Viljem, Pe-teani Alojzij, Osvaldella Vincenc, Vivante Henrik, Zmajevich Anton, Tomičič Viktor, Catolla Just, Blessisch Alojzij, Machne Josip, Srebotnig Rajmund, Kravos August, Molini Anton, Stadler Alfons. Namestniki gospodje: Ruggier Ivan, Sager Anton, Keber Ivan, baron pl. Burlo Anton, Haberleitner Ivan, Weiss Emil, Albertini Karol, Tschernatsch Rajmund, Bruna Ljudevit.

Znak patrijotizma. Prijatelj nam poroča: Dne 28. m. m. sem bil v Kopru. Dva ponesrečena reveža hodila sta z lajnama po mestu. Sem pa tje sta dobila kak novič, dekler so donela iz lajne različne skladbe. Ko pa je prišla na vrsto avstrijska himna, se je obrnil vsakdo prezirljivo in jezno v stran in nista dobila reveža niti krajcarja več. Reveža sta umela še le potem to stvar, ko jima je raztelmadil naš dopisnik razmere v italijanskih gnezdih istrskih.

Vablje na veselico, ki jo priredi veselilni odsek „Tržaškega podpornega in bralnega društva“ na sv. Jožefa dan, t. j. 19. t. m., za člene in povabljenе goste v lastnih prostorih, ulica Stadion št. 19. I. Razpored: 1. Posdrav. 2. Deklamacija: „Narodni dom“ 3. Igra: „Sv. Nežika z deklamacije sv. Nežiki“. Med točkami peli bodo pevci društva „Kelo“. Začetek ob 6. uri zvečer. Ustopnina za odrasle 20 nvč. Za otroke 10 nvč. Na obilno udeležbo uljudno vabi

Veselilni odsek.

Križem domovins. Kakor znajo naši lahončki tukaj mazati slovenske napise ali razbijati svetiljke s takim napisom, tako znajo Celjski nemškutarčki. Nedeljo osem dni so oblatili namreč hišo gosp. dr. J. Serneca. Gosp. Sernec se je samo pokazal, in hrabri junaki so bili že v begu.

Radi širjenja davice in škrlatice so se morale zapreti v Celju vse šole.

Na ljubljanskem kolodvoru južne železnice so se nabila razna določila in naznanila tudi v slovenskem jeziku. To je tudi nekaj. V primeri pa, kar bi merali dobiti še od južne železnice na progah, ki tečejo po Slovenskem, je to pa tudi res samo nekaj.

Od gosp. Viktorja Parme uglasbena nova opera „Stara pesem“ se bode predstavljala dne 22. t. m. v Zagrebu.

V nedeljo dne 20. t. m. se je vršil v Št. Andrežu pri Gorici ustanovni občni zbor „Bralnega društva“.

Goriški rodoljubje in njihova glasila delujejo vztrajno in energično na to, da se v Gorici kolikor le hitro mogoče nastani slovenskih trgovcev in obrtnikov vseh strok.

„Edinost“ pred deželnim sodiščem. (Zvršetak.) Na ta obrambeni govor je odgovarjal precej živo gosp. državnega pravdnštva namestnik Clariči, ki pa je priznaval mimogredé neoportunost nekaterih demonstracij italijanske stranke ter je naglašal, da se je članek moral zapleniti radi tega, ker se je krivila vlada, da je pristranska, ker podpira italijansko stranko na škodo Slovanov in ker se ji predbaciva, da je izključno ona kriva žalostnih razmer na Primorskem, radi česar predlaga, da se zaplemba vzdrži v kreposti.

Na to je na kratko odgovarjal naš zastopnik ponavljaje, da s tem, ako se krivi vlada, da je preveč prizanesljiva proti neki stranki, ni še izrečeno, da se ona identificira z državi nevarnim stremljenjem iste stranke, nego le, da je preslaba, t. j., da se ne upira se zadostno močjo proti takim stremljenjem. Te pač ni niti ostra kritika, nego le opozarjanje na nevarnost, ki preti državi, opozarjanje, storjeno dobrim namenom.

Po tej repliki se je podal sodni dvor v posvetovalnico. Po daljšem peavetovanju proglasila se je razsodba, s katero se je potrdila zaplemba.

Razsodba se opira na to, da zaplenjena notica obdolžuje vlado, da je ona sama izključno ona kriva razmer, ki baje vladajo na Primorskem, da se obdolžuje načelnika vlade Gauča, da se boji Italijanov, prav tako, kakor so se jih bali njegovi

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi

TRST

Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, zimnic in pogrinal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonjin franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške

Ženini in cenjene družine,
ki rabijo trdne pohištve in tapetarije, naj se samudijo obiskati zalogo
Viljelma Dalla Torre
v ulici Cordalnuoli
(blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobiček na vsem.
Via Cordalnuoli 2. MIJE POHIŠTVO DANESE SREČA Via Cordalnuoli 2.

